

Februari 2010

MÅNADSMÖTE

torsdagen den 25 februari kl. 18.00.

Gäst är **fotografen, skulptören Harry Kosonen**. Han dömer också

Månadens bild: "Kaurismäkis Finland"

Tävlingen gäller påsiktssbilder i färg och svartvitt. Högst ett tävlingsbidrag per deltagare och serie.

Dessutom utser Harry Kosonen segraren i

tävlingen om pokalen Qvinnan.

I den kan man kan delta med högst två påsiktssbilder som kan vara svartvita, i färg eller en av vardera. Tekniken är fri.

Mötet hålls i Kameraseuras lokal på Barnhemsgränd 1.

Tävlingsbidragen lämnas in vid mötets början eller på förhand till tävlingssekreteraren, eller minst två dagar före mötet till Oy Foto-Hasse Ab, Lilla Robertsgatan 4.

#

NYA MEDLEMMAR

AFK hälsar Eva Lindqvist och Lucille Rosenqvist välkomna i klubben!

UTSTÄLLANDE AFK:ARE

Mikael Albrechts grekiska landskap hänger på Wayne's Coffee, Alexandersgatan 11, till slutet av mars.

BILDCIRKELN

tittar torsdagen den 18.2 på vad en "Lensbaby" är för något. Håkan Mitts demonstrerar, och uppmanar alla intresserade att ta med något som kan användas som stilleben. Den som vill får sedan pröva att fota med Håkans lensbaby, och den som har en Olympus kan få testa den på sin egen kamera.

Bli det tid över så tittar vi igen på skörden av Helsingforsbilder. Ta dem med!

DIGICIRKELN

fortsätter fördjupa sig i Scott Kelbys 7-point system.

BETALA!

Betala medlemsavgiften, ni som ännu inte gjort det, ber skattmästaren Hanna. Eller egentligen: hon morrar. Lite.

MEDDELA!

Ni, som ännu inte meddelat att ni kan tänka er att läsa det förträffliga och informativa cirkuläret på webben, som alltså inte behöver pappersversionen hem med posten, var snälla och informera skattmästaren Hanna om detta! (Se kontaktinfortan)

UNDERHÅLLNING A LA HOLOPAINEN

Med fotokonstnären Kari Holopainen som gäst och domare vid januari månads möte blev det inte tråkigt en sekund. Slagfärdig humor och en stor dos fräsch självironi garanterade ett underhållande föredrag när Kari presenterade sig själv och sin fotografiska historia. Den började inte precis lysande. Karis mamma, som hade fotograferat mycket i sina dagar, var helt övertygad om att sonen nog aldrig skulle bli någon fotograf. Och själv trodde han det inte heller - först var han inte ens så värst intresserad, och när han väl började fotografera, så blev han besviken varje gång, för han tog så dåliga bilder.

Det var en annan sorts konstnär Kari skulle bli: han studerade teckning, måleri och skulptur vid Ate-neum. Där kom han in som den yngsta någonsin - han var ett "testobjekt". Man ville se hur det går om man tar in en så ung. Jo, det såg man: det tog elva år att bli klar... Men det var nog lite mamma Holopainens fel. Hon ansåg Kari behövde ett "riktigt" jobb också. Då sökte han in vid fotolinjen. Utan större passion.

Grafik hade han jobbat med på konstlinjen, och det som kom att intressera honom inom fotografin var det som också finns inom grafiken. Pentti Sammallahti var den som lyckades intressera honom för att experimentera med fotografavyr.

De första experimenten hemma i Karis badrum blev inte bra. Metoden verkade för svår, han övergav den. Först med nya metoder på 1990-talet, från Sverige, lärde han sig bättre teknik och sedan dess har Kari gett ut flera böcker om och med gravyr, han har undervisat i tjugo år och ungefär fyrtio workshopar har han dragit i hela Norden. I sin ateljé i Borgå hann han aldrig vara. Slutligen tog han risken att lämna undervisningsjobbet, och blev fri konstnär.

"Gravyren har tagit en stor del av mitt liv", säger Kari Holopainen (Foto Peter Stenius)

MÅNADSTÄVLINGEN

Rubriken "Avigsidan" hade lockat fram kreati-viteten hos flera AFK:are. Både nätet med färgbilder och det med svartvita var väl fyllda med avigsidor av alla de slag, från mänsko-och babianrumpor till mera subtila tolkningar av temat.

Kari Holopainen tyckte att AFK:arna helt klart är bäst på svartvitt. Mycket kritik hade han att komma med när det gällde vår färgbildning.

I nästan varje bild är färgbalansen dålig, sa han rent ut, och kunde egentligen godkänna bara de tre vinnarbilderna på färgsidan.

- Om man väljer att ta en bild i färg så skall fär-gen tillföra någonting. Och färgbilder blir bättre, ju färre färger där finns. Det var Karis råd.

(Cirkulärredaktören beklagar djupt att domar-kommentarerna i det följande delvis är bristfäl-liga. Hon hann helt enkelt inte med.)

Kristian Frantz: Sex tulpaner (etta i svartvita serien)

Resultat i svartvita serien:

- I **Kristian Frantz:** Sex tulpaner
"Här är beskärningen professionell. Skickligt gjord bild, fin kopia. Kanske lite väl hård studioteknik."
- II **Robin Hackman:** Avigsidan putsas
"Sextiotalsbild. Skicklig, lätt akademisk. Intensiteten kunde varit bättre som en mindre bild. Men observationen är trevlig och fungerande."
- III **Andy Young:** Café Engel - èfaC legnE

Hedersomnämmande:

Urda Fogel-Michael: Katten på bordet

Resultat i färgserien:

- I **Ghita Thomé:** As shot
"Snön är ganska neutral och färgerna behärskade. I och för sig har jag många gånger sett den här typens bild, där fotografen fotograferar en fotograf."
- II **Andy Young:** Lömsk flugsvamp
"En bra "peruskuva", som skulle kunna finnas i en svampbok."
- III **Bert Carpelan:** Dator crash
"Färgbehandlingen är här relativt kompetent gjord."

Hedersomnämmande

Mikael Albrecht: Babianreve

"En trevlig observation, och en tekniskt skickligt gjord bild, men den lider lite av blåstick."

Publikens favorit:

Robin Hackman: Fönsterputsaren

Ghita Thomé: As shot (Etta i färgserien. Konverterad till svartvitt av cirkulärredaktören)

Urda Fogel-Michael: Katten på bordet (hedersomnämmande i svartvita serien)

TÄVLINGSPROGRAM FÖR AFK MARS - MAJ 2010

Månad & tävling	Motiv/tema	Tävlingsform
Februari Månadens bild samt tävling om pokalen Kvinnan	"Kaurismäkis Finland" "Kvinnan"	Två deltävlingar för påsiktssbilder i svartvitt och färg, en bild per deltagare och tävling I tävlingen Kvinnan kan man kan delta med högst två påsiktssbilder som kan vara svartvita, i färg eller en av vardera. Både svartvita och färgbilder tävlar om pokalen Kvinnan. Tekniken är fri. I övrigt gäller de allmänna tävlingsreglerna.
Mars Månadens bild	"Jag gjorde det!"	Två deltävlingar för påsiktssbilder i svartvitt och färg, en bild per deltagare och tävling
April Månadens bild	"Förbjudet"	Två deltävlingar för påsiktssbilder i svartvitt och färg, en bild per deltagare och tävling
Maj Traditionstävling,	Fritt motiv	Egenhändiga, traditionella mörkrumskopior och bilder i ädelförfaranden. Tre bilder per deltagare.

POÄNGSTÄLLNINGEN INFÖR FEBRUARI MÅNADS TÄVLING

Peter Stenius	10 poäng
Andy Young	7 poäng
Kristian Frantz	7 poäng
Tua Rahikainen	4 poäng
Ghita Thomé	4 poäng
Robin Hackman	4 poäng
Gunnar Bärlund	3 poäng
Christine Saarukka	3 poäng
Sam Sandqvist	2 poäng
Mikael Albrecht	2 poäng
Bert Carpelan	2 poäng
Henri Jalo	1 poäng
Håkan Mitts	1 poäng
Urda Fogel-Michael	1 poäng

*Robin Hackman: Avigsidan putsas
(två i svartvita serien)*

BRA ATT VETA OM ...

... BILDSTABILISERING.

Color Foto har utvecklat ny testapparat och ger i no. 1/2010 resultaten för några systemkameror. Överraskande är, att stabiliseringen har bättre effekt med kort brännvidd än med lång. Med Olympus E3 och Nikon D300 kan man med 35 mm brännvidd klara skarpa bilder på fri hand med 1 s exponering! Inte varje gång, gör flere exponeringar! Vid 200 mm brännvidd var Olympus E3 bäst med 1/25 s och Panasonic GH1 med 1/50 s, de flesta andra kräver 1/100 s. Nikon D300 gav dåligt resultat med ett Tamron - objektiv, bra resultat med sitt eget nya VR2-system.

Som jämförelse räknar man med **den gamla tumregeln för frihandsfoto**: inte längre tid än 1/50 s med 50 mm objektiv, 1/200 s med 200 mm. Men det gäller 24x36 mm format. De testade kamerorna har det mindre APS-formatet, och man räknar då med den så kallade ekvivalenta brännvidden, i det här fallet 300 mm och ca 50 mm i stället för 200 och 35 mm. Bildstabiliseringen ger för de flesta kamerorna med 300 mm ekvivalent brännvidd en vinst på bara 1,5 bländarsteg, och för endast en kamera en vinst på 3,5 steg. Med ca 50 mm ekvivalent brännvidd var bästa resultatet 6,5 bländarsteg och 4 steg normalt. Eller kanske snarare fenomenalt! En mycket stor del av kompaktkamerorna har också bildstabilisering, och den är i praktiken effektivast på kameror med dålig upplösning, helt enkelt för att skakning är svårare att spåra än på en knivskarp bild. Bland systemkamerorna använder Canon, Nikon och Panasonic för bildstabiliseringen rörliga linselement i objektivet, Sony, Pentax och Olympus en rörlig sensor i kamerahuset. Enligt Color Foto är systemen likvärdiga. Bildstabilisering ersätter inte stativ, men ibland står valet mellan en fin bild och en skarp bild. Det är ibland viktigast att vara rörlig och snabb, och då är bildstabilisering guld värd!

... AUTOFOKUS.

Jo, en fantastisk uppfinning, men nej, den funkar inte alltid så bra! Resultatet beror på objektiv, kamera och kombinationen av de båda, och kan variera från bild till bild. Jag rekommenderar provbilder tagna snett mot en textside med fokuseringspunkten utmärkt. Använd största bländaröppning och spot-focus, inte multi-focus. Om objektivet har inställningen MA, kan du manuellt på ett ungefär ställa in avståndet, och när du trycker av tar AF över. Det brukar ge bättre resultat än om objektivet är ställt på t. ex 1m, men du tar bilden på oändligt, autofokusen rusar då över hela skalan och stannar inte i exakt rätt läge.

Foto Magazin 5/2008 testade 8 systemkameror genom att ta bildserier av en bil som körde snett mot fotografen. De flesta kamerorna gav ca 80%

skarpa bilder, endast Olympus E3 och Pentax K200 var märkbart sämre, medan Sony Alpha 700 var bäst med nästan 100%. Color Foto 3/2008 redovisade ett mer omfattande test, också med 8 olika kameror, men med 48 olika kombinationer av kamera och objektiv. Det visade sig, att manuell fokusering ger säkrare resultat än autofokus, och att olika objektiv ger olika resultat med en och samma kamera. Color Foto ger därför numera skilda tabeller på objektivens kompatibilitet med olika kameramodeller, t.ex tre olika tabeller för olika modeller av Canon och Nikon. Också piratmärkena är med, så vid anskaffning av ett nytt objektiv har du möjlighet att välja det bästa, vilket inte alltid är det dyraste.

... LÄNGD, YTA OCH VOLYM.

Som barn sjösatte jag en skalenlig modell av ett klipperskepp, och förstod inte varför det genast kantrade. Långt senare läste jag Marchais verk om båtkonstruktion, och begrep det självklara: om modellbåtens längd ökas hundrafalt, så ökar segelytan $100 \times 100 = 10000$ -falt, och volymen en miljon gånger! Enmetersmodellen är då en tusentonnare, som tål starka vindar! Det tänkte jag på, när jag i början av 50-talet hade tre enögda spegelreflexkameror (SLR), en gammal 9 x 12 kamera, en 6 x 6 och en 24 x 36 mm. Med antagande att speglarnas yta står i samma förhållande som negativformatet, och att detsamma gäller tjockleken, så har en 9 x 12 spegel 3 ggr så stor yta som en 6 x 6 spegel, och är *9 ggr så tung*. 6 x 6 spegeln är i sin tur 4 ggr så stor som 24 x 36 mm spegeln, och *16 ggr så tung*.

SLR-kameran är känslig för skakningsoskarpa på grund av spegelns häftiga rörelse. Då är en tung kamera med liten spegel bäst. Men 9 x 12 kameran var en väldigt lätt konstruktion med tung spegel, obrukbar utan ett mycket stadigt stativ. 6 x 6-kameran vägde ca 1/3 av 9 x 12-kameran, men spegeln bara 1/9, och den gick att använda på fri hand med 1/100 s. 24 x 36-kameran vägde i sin tur 1/2 av 6 x 6-kameran, men spegeln bara 1/16, och med den tog jag utan problem bilder på 1/50 s.

I dag har vi de ännu mindre DSLR-formaten APS och Four Thirds, med ännu mycket mindre, lättare speglar, medan hela kamerans vikt inte alls minskat i samma proportion. Det finns flere orsaker till att kamerans vikt inte följer spegelns vikt. Stora kameror måste byggas lätta för att kunna bäras och hanteras. Små kameror verkar "billiga" om de är mycket lätta, och ger skakning vid avtryckningen. Alla digikameror innehåller i stort sett samma komponenter, de små är mer komprimerade än de stora. Kamerahusets storlek beror i hög grad på spegelns och sensorns storlek. Under de närmaste åren ser de minsta formaten ut att vara på fram-marsch, de har små objektiv med god ljusstyrka till måttligt pris. 24 x 36-formatet är nu ett yrkesformat, de mindre formaten tävlar om vår gunst!

Vår man i Paris:

La Subversion des images – omstörtande bilder

Utställningen med samma namn på Centre National d'Art et de Culture Georges-Pompidou (eller Centre Beaubourg om man är habitué), tar sin titel från en serie av fotografier tagna av den belgiska konstnären Paul Nougé mellan 1929 och 1930.

Jaha, vad skall man nu förstå av denna kryptiska titel och av ordet «subversion» i kombination med bilder? Är jag tillbaka i en av Sydamerikas militärregimer? Efter att frenetiskt ha letat efter en SAOL i otaliga minuter i var och en av tre barns bokhyllor och slutligen efter ett lyckligt återfinnande dammat av densamma (eftersom webben inte gav något svar!), kan man konkludera att «subversiv» är samma sak som «omstörtande». Eureka! Och då blir ju allting mycket mer raffinerat.

I denna fotografiserie efterliknar män och kvinnor besynnerliga gester och händelser som beskrivs rent stilmässigt. Till exempel, små bollar av minskande storlek placerade mellan armarna på en kvinna som sover på ett bord. Serien blev inte publicerad förrän fyrtio år senare och i bokform, år 1968 av konstnären Marcel Marien. Subversionen (= omstörtandet!) som här sätts in centrum, spelar en viktig roll för surrealismen: att införa en dröm, fantasi, en förundran i den vanliga verkligheten.

Hur grundläggande den serie än är som visas på utställningen, är denna form av subversion inte den enda möjliga. Indelningen i tematiska sektioner gör att man snabbt inser de oändliga olika användningsområdena inom surrealistisk fotografi: skuld, förskingring, spel, insamling, montering, kollage, specialeffekter, osv. Ungefär 400 verk och dokument presenteras i utställningen, inklusive filmer. För surrealister är bilden i själva verket långt ifrån fristående, utan integreras till exempel i böcker, tidskrifter, broschyrer, affischer och tidningar, eftersom dessa, snarare än en utställning, förmedlar deras bilder och tankar.

Fotograferna i fråga representeras på utställningen av bl.a. Man Ray, Luis Buñuel, Raoul Ubac, Tristan Tzara, Hans Bellmer och till

och med Dora Maar, René Magritte och André Breton.

De mest framträdande tematiska sektionerna i utställningen i korthet:

- **Kollektiv verksamhet och automatisering: gruppen snarare än enskilda**

Fram till 1940 hävdar surrealister gruppens företräde över individen. Två skäl. Det första är strategiskt: de unga konstnärerna och författarna blir mer sannolikt uppmärksammade om de avancerar i grupp och det andra, som är mer djupgående och unikt för dem, är att det kollektiva skapandet ifrågasätter egots företräde och öppnar nya konstnärliga eller poetiska möjligheter. Kollektiv verksamhet är att närma sig en annan grundläggande surrealistisk praxis, en automatism, bägge strävande att förintala individualismen.

- **Skådespel utan anledning**

Bland de surrealistiska produktionerna finnes många iscensatta fotografier. Antonin Artaud, Paul Nougé, Man Ray och Hans Bellmer har arbetat med just dessa artificiella bilder, hybrider, som är lika mycket teater som bilder. En paradox verkar uppstå här: hur förena en iscensättning (nödvändigtvis tillverkad, förberedd) och automatism? För dessa konstnärer, gäller det för det första att skapa bilder som visar den artificiella karaktären mot den förmodade realismen i ett fotografi eller agerande. Snarare än en iscensättning, är det en viss dramatik som genomsyrar dessa bilder: en medveten representation som neutraliserar koder, vanor, tar tittaren avsides och erbjuder nya upplevelser.

- **Realiteten, det tillfälliga och det fantastiska**

Det är framför allt i Paris, under slumpmässigt flanerande i Charles Baudelaires eller fotografen Eugene Atgets fotspår, som Breton och andra medlemmar i gruppen av surrealisterna upptäcker det «underbara» och «fantastiska» i modern tappning. Detta underbara och fantastiska, som är en slumpmässig produkt, kan endast uppstå för dem i verkligheten. Film och fotografi är att föredra som verktyg för att framkalla denna uppenbarelse.

Montagebordet

Fotomontage (eller fotokollage) utnyttjas ju ofta av konstnärer, eftersom det möjliggör de mest besynnerliga sammanträffanden, det mest omöjliga. André Breton såg här "en verklig bild av tanken." För honom kan fotomontage visuellt översätta alla tankar: länkar, möten och sammandrabbningar.

Ibland raderar konstnärerna spåren, skarvarna, sömmarna i sina fotomontage. Vid andra tillfällen lämnar de dem synliga. I samtliga fall gäller det att producera fantasi-bilder, rena bilder, enligt Rosalind Krauss "att penetrera innebörden i en enkel bild av verkligheten", men även att producera drömvärldar eller utveckla nya berättelseformer.

I början av 1930 började Dora Maar att, med sin vän Pierre Kefer, besvara reklambeställningar från damtidningar. År 1934 regisserade hon för Petrol Hahn-oljorna en serie fotografier. Till exempel ett hårsvall genom vilket en miniatyroceanångare «seglar»: det är inte ett fotomontage, men ett möte mellan två delar (hår, båt) som inducerar en metamorfos.

- **Bildens anatomi**

Det fotografiska mediet i sig är under belastning: Dubbelexponeringar, solarisation, utbrända ytor, repor, slöjningar, förvrängningar, kemiska experiment bidrar till förändringar av

bilder, material och former. Enligt André Breton är kroppen för surrealisterna laboratoriet för "krampaktig skönhet". Uttrycket säger hur mycket det är frågan om begärelse samtidigt som om en avgrund gällande estetiska normer, om njutning samtidigt som smärta.

- **Användning av surrealism i dag**

Mellan de två världskrigen var kommersiell fotografi eller modefotografi ännu inte en professionell verksamhet, utan ett nytt verksamhetsfält där experiment var möjliga. Många konstnärer (surrealistiska eller inte, fotografer eller inte) kom sedan så småningom att använda surrealismen som en lönande lekplats.

Surrealisternas förhållande till reklam är ändå tvetydigt, innehållande både fascination och misstro, attraktion till nya bilder samtidigt som man vägrar att acceptera en kommersiell värld.

Med vad de gör för att tjäna pengar på reklam fungerar bra, t.o.m. så bra att efter några år drucknade de flesta surrealistiska innovationerna i ett överflöd av reklambilder. Vi kan bara se oss omkring med lite uppmärksamhet: det finns surrealistiska och subversiva, förlåt, omstörtande bilder överallt!

Peter Eriksson

VÅRENS KURSUTBUD

Under mars månad kommer AFK att erbjuda följande kurser:

Att skära paspis

Vi lär oss använda labbets paspisskärare och kan efter kursen göra egen paspis självständigt. Max. 5 deltagare. Kursen är gratis men deltagarna delar på eventuella utgifter för kartong. Måndagen den 22 mars klockan 18 – 21 i labbet.

Studiokväll

Vi hyr Kameraseuras studio och övar oss hantera studioblixtar. Kvällens program läggs upp beroende på deltagarnas förkunskaper. Vi kommer både att gå igenom hur blixtarna funkar och låta deltagarna jobba självständigt. Om man under den här tillställningen kan visa upp tillräckliga kunskaper för självständigt studioarbete så kan vi bevilja "körkort", vilket berättigar medlemmen att själv

hyra studion. Max. 5 deltagare. Tisdagen den 23 mars klockan 17–21 i Kameraseuras studio, Barnhemsgränd 1.

Digital färghantering

Hur ska man bete sig för att bildens färger ska komma fram och utskriften motsvara vad man såg på skärmen? Vi fördjupar oss i färghanteringens hemligheter under professionella lärares ledning (Andrew Longstaff & Katri Kärkkäinen). Max. 5 deltagare. Självkostnadsavgift 5 € per deltagare för bläck och utskriftsmaterial. OBS. **Kursen är engelskspråkig**. Lördagen den 20 mars klockan 10 – ca. 16 i labbet. Möjligen en session till senare, om intresset är stort.

Anmälningar till alla dessa kurser tas emot av Micke Albrecht på mikael.albrecht@f-secure.com eller 040 550 9349, senast den 8.3.

MICKE

AKTIVITETSKALENDER FÖR AFK T.O.M. FEBRUARI 2010

Aktivitet	Datum	Kl.	Plats	På programmet/Anmärkningar.
Bildcirkeln	To 18.02	18.00	Barnhemsgränd 1	Håkan Mitts presenterar "Lensbaby". Se annan plats i cirkuläret!
Digicirkeln	On 24.02	18.00	Labbet, Tölög.52	Pehr Snellman kurs i bildbehandling enligt Scott Kelby's "Seven-point system" fortsätter
Månadsmöte	To 25.02	18.00	Barnhemsgränd 1	Månadens bild: "Kaurismäkis Finland" Månadens gäst är fotografen, skulptören Harry Kosonen.
International Evening	On 3.03	18.00	Barnhemsgränd 1	Kom och lyssna på Oka Morikawa, Finlands "mesta" bröllopsfotograf!
Årsfest	On10.03	18.00	Ateneum	Först Caj Bremers utställn. Sedan mat!
Bildcirkeln	To 18.03	18.00	Barnhemsgränd 1	Nattfotografering. Kameran med!
Printa rätt färger!	Lö 20.03	10-16	Labbet, Tölög. 52	Om intresse finns ordnas heldagskurs i digital färghantering (på engelska) - se förra sidan!
Paspiskurs	Må 22.03	18.00	Labbet, Tölög. 52	Om intresse finns ordnas kurs i skärning av passepartout- se förra sidan!
Studiokväll	Ti 23.03	17.00	Barnhemsgränd 1	Om intresse finns ordnas kurs i användning av studioblixtar- se förra sidan!
Digicirkeln	On 24.03	18.00	Labbet, Tölög.52	Pehr Snellmans kurs i bildbehandling enligt Scott Kelby's "Seven-point system" fortsätter
Månadsmöte	To 25.03	18.00	Barnhemsgränd 1	Månadens bild: "Jag gjorde det!". I övrigt är programmet ännu öppet.

**KÄND BRÖLLOPSFOTOGRAF
GÄSTAR
INTERNATIONAL EVENING**

Oka Morikawa started to take photographs in the beginning of 2007. After taking photos as a hobby for six months, he decided to photograph a few weddings for free, to get material for a portfolio. He became a professional photographer in the beginning of 2008. Only a few months later his photos were published by a wedding magazine, to be followed by several other publications in the media. That's TALENT I say!!!

Morikawa has been featured several times at Finland's most popular bridal magazines, Mennään Naimisiin! Bridal Magazine and Häät ja Juhlat, Bridal Magazine Kodak, and Kodak ProPass Magazine regard him as, "Finland's most esteemed wedding photographer". You can check his website before hand if you wish:

<http://www.okamorikawa.com>

JUAN DE MIQUEL

*Andy Young: Café Engel - efaC legnE
(trea i svartvita serien)*

DAGS FÖR ÅRSFEST!

Kära vänner! Det är dags igen att fira AFK:s födelsedag! Eftersom den riktiga dagen, 6.3, infaller under ett veckoslut har styrelsen i sin vishet bestämt att vi firar onsdagen den 10.3 i stället. För då är Ateneum öppet till kl 20, och då har **Caj Bremer** sin stora utställning där, och då möter han oss klockan 18 och guidar oss runt bland sina bilder! Efteråt går vi förstås och äter en bit

mat, och vår förträffliga sekreterare Ghita har igen en gång lovat skaffa oss bord på något trevligt ställe i närheten av Ateneum. Men för att Ghita skall veta hur många hon skall boka bord för, vill hon gärna att alla intresserade hör av sig till henne - antingen på månadsmötet nu i februari eller före det per telefon (se kontaktinfo nedan) eller mail, ghita.thome@kolumbus.fi.

KONTAKTINFO FÖR AFK

Styrelsen: styrelsen@afk.fi

Funktionärer: funktionarer@afk.fi

Ordförande Mikael Albrecht
Larsviksvägen 2 J, 02320 Esbo
Mobil: 040 550 9349
e-post: ordforande@afk.fi

Vice ordförande Pehr Snellman
Bränningsberget 11 B 12, 02320 Esbo
Tfn: 813 3225 (hem), 050 511 4616
(mobil)
e-post: ordforande@afk.fi

Sekreterare Ghita Thomé
Jungfrustigen 4 C 20, 00140 Helsingfors
Tfn: 170 342 (hem), 050 367 64 86
(mobil)

Skattmästare Hanna Blomqvist
Braxenvägen 9 A 3, 02170 Esbo
Tfn: 462 2223 (hem), 050 345 1899
(mobil)
e-post: skattmastare@afk.fi

Labbmästare Niklas Lindgren
Helsingegatan 21 C 71,
00510 Helsingfors
Mobil: 044 535 7073
e-post: labbmastare@afk.fi

Tävlingssekreterare Kristian Frantz
Hansasbågen 3-5 D 7
01150 Söderkulla
mobil:040 522 8638

Webbredaktör och IT-ansvarig

Niklas Lindgren
e-post: webmaster@afk.fi

Vice labbmästare Henri Jalo
Timmerdammsvägen 1 E 36, 00640 Helsingfors
Tfn: 752 13 03 (hem), 040 510 47 83 (mobil)
e-post: labbmastare@afk.fi

Klubbvärd Lars Wernbom
Skarpskyttegatan 18 A 8, 00150 Helsingfors
Tfn: 666 113 (hem)

Kontaktperson för arkivet Pehr Snellman (se ovan)

Cirkulärredaktör Christine Saarukka
Hamnholmsvägen 1 D 58, 00980 Helsingfors
Tfn: 135 21 68 (hem), 040 722 38 49 (mobil)
e-post: cirkularet@afk.fi

Biträdande cirkulärredaktör Clas Feiring
Vargvägen 15 C, 00800 Helsingfors
Tfn: 755 33 24 (hem), 050 568 83 24 (mobil)
e-post: cirkularet@afk.fi

Biträdande tävlingssekreterare Peter Stenius
Gamla Åbo landsväg 5-7, 00320 Helsingfors
Tfn 772 5783 (jobbet), 050 381 2648 (mobil)

AFK:s labb: Tölögatan 52, 00250 Helsingfors, tfn 406 268

Labbokning: Oy Foto-Hasse Ab, Lilla Robertsgatan 4,
00130 Helsingfors, tfn 680 2244, öppet må-fre 9-17,
www.fotohasse.fi

Labbnnyckelfrågor: Hanna Blomqvist (se ovan)

Bankkonto: Aktia 405549-2154067

Ansökan om medlemskap: Mikael Albrecht (se ovan)

Adress-och medlemsfrågor: Hanna Blomqvist (se ovan)

AFK:s webbsidor: www.afk.fi

E-postinfo afk@afk.fi

#

#